

“ Твое-то злосчастіе? истинна, весма го-
“ лемо е. Ты загуби най обычлива-та дѣвойка,
“ коя-то щеше да быде най добродѣтелна-та
“ сожителница. Она за тебе пожертвова нейны-
“ те ползы и отъ всы-те счастли дарове тебе
“ предпочете, като само возмездіе достойна за
“ нейна-та добродѣтель. Но отъ гдѣ знаешъ;
“ ако оная, отъ коя-то вскренно блаженство
“ да дочекувашъ требаше, и щеше да ти бы-
“ де источникъ на безчисленни скорбности? она
“ бѣше бѣдна и отъ наслѣдствіе исклучена
“ и за напредъ нищо не оставаше съ нея да
“ раздѣлишъ освень трудъ-атъ твой. Она като
“ ся вращаше станала по нѣжна отъ воспита-
“ ніе-то, а пакъ по храбра ради несчасіе-то,
“ ежедневно щеше да ослабнява, като щеше
“ да ся труди да ти спомага на твои-те трудо-
“ ве. Когда-то она щеше да ти роди, нейни-те
“ и твои-те трудове щеха да ся умножатъ ра-
“ ди трудность-та да храни сама съ тебе за е-
“ дно родители и дѣца новорожденни.

“ Ще кажншъ, правитель-атъ можеше да
“ вы спомогне. А можешъ ли да знаешъ, какъ
“ въ едно преселеніе гдѣ-то толико често пра-
“ вители ся менувать, и щеше да намѣришъ